

STAROSTOVINY

Červen 2019 číslo 6

Prahu ovládli Spojenci pro Evropu

Koalice Starostové (STAN) s regionálními partnery a TOP 09 obdržela v evropských volbách 11,65 % vcelostátním měřítku. Koalice tak obsadila 4. místo celkového pořadí. Výsledek znamená zisk 3 mandátů, které získali Jiří Pospíšil, Stanislav Polčák a Luděk Niedermayer, který se stal rekordmanem voleb v počtu preferenčních hlasů ze všech kandidátů.

Úspěch ale zaznamenali další zástupci hnutí STAN na kandidátní listině – starosta Dolních Studenék Radim Sršeň překročil hranici 10000 preferenčních hlasů a Michaela Opltová, která kandidovala až na 18. místě, obdržela přes 1700 preferencí, což je nejvyšší počet z druhé poloviny kandidátní listiny.

Celková volební účast se pohybovala na hranici 28 %. Z krajských měst na tom nejlépe byla Praha s 38,31 %. V hlavním městě se také podařilo koalici STAN a TOP09 zvítězit. Dalším úspěšným městem pro koalici se stal Liberec, kde naše společná kandidátka skončila druhá.

Celkově lze považovat tyto volby za úspěšné, v předvolebních průzkumech se preference koalice pohybovaly mezi 6-9 %, skutečný výsledek nakonec průzkumy předčil

STAROSTOVÉ
A NEZÁVISLÍ ■

Kontaktujte nás!
www.starostove.cz,
facebook.com/starostove

V evropských volbách kandidátka Starostů s regionálními partnery a TOP 09 získala téměř 12 % a tři mandáty v Evropském parlamentu. Přestože vyhrálo hnutí ANO, jeho výsledek zdaleka nedosahoval čísel, která zaznamenalo v předešlých parlamentních volbách, ani odhadovaných preferencí. Opoziční strany ve volbách slavily slušný úspěch, a to i přestože různé průzkumy předvíдалy účast spíše podobnou jako před pěti lety a politologové předpovídali, že v takovém případě naše

spojenecká kandidátka nemá velkou šanci překročit 10% hranici.

A realita? Opět se mýlili nejen předvolební průzkumy, ale i politologové, kteří nám předpovídali neúspěch. Ještě pár týdnů před volbami jsme měli podle CVVM získat jediný mandát! Voliči však mají svůj vlastní úsudek a zjevně si jej nenechají vymluvit. Vyslyšena byla naše snaha netříštit v evropských volbách hlasy a nabídnout voličům jasný program se zastoupením 16 regionálních stran, doplněných o Stranu Zelených a LES. Byla to přesně opačná cesta, než kterou se vydali někteří kolegové – co europoslanec, to kandidátka. Když k tomu připočteme, že voliči vybírali téměř z čtyřiceti kandidátek (což je zase znovu rekord a důsledek našeho liberálního volebního zákona), je při 27% účasti náš společný výsledek zadostiučiněním pro nás, naše partnery, kandidáty.

Voliči ocenili naši snahu
netříštit síly proevropských
uskupení ale také jasný
program, který se teď
chystáme aktivně naplnit.

V uplynulých 5-ti letech jsem působil především ve výboru pro regionální rozvoj. Ukázalo se však, že vytížení tohoto výboru evropskou agendou je nárazové

Eurovolby / **Boj proti suchu**

a projednávané legislativy minimum. Klíčový úkol nám připadl na závěr, kdy jsme připravili novou legislativu pro čerpání evropských fondů. Usilovali jsme o odstranění zbytečné byrokracie a do značné míry se to snad povedlo. Dokončení nové legislativy teď bude na vládách členských států.

Jak jsem naznačil, delší dobu ve mně zrálo rozhodnutí výbor pro regionální rozvoj opustit, a myslím, že právě teď je vhodná chvíle. Usiluji proto o plné členství ve výboru pro životní prostředí, kterému přichází k projednání skutečně velké množství zajímavé a důležité legislativy. Tam bych se cítil daleko platněji. Výbor pro regionální rozvoj ale nechci opustit úplně, rád bych v něm zůstal alespoň náhradníkem. Snad se obou mých cílů v rámci povolebních vyjednávání, která teď v Bruselu čile probíhají, podaří dosáhnout. Bylo by to skvělé, protože bych pak svůj mandát, který jsem získal díky vaší výrazné podpoře, mohl využít naplno. Doufejme, že to klapne! A na samotný závěr chci ještě poděkovat za vaši důvěru. Bez ní by nic z toho nebylo možné.

*Stanislav Polčák,
europoslanec*

*Jan Farský,
předseda poslaneckého klubu STAN*

NOVÉ KROKY V BOJI SE SUCHEM

Sucho, kvalita půdy, klimatické změny. To jsou pro nás klíčová témata, jelikož se bezprostředně dotýkají nás všech. Na půdě Sněmovny jsme navrhli už v dubnu usnesení, kterým jsme úkolovali vládu, aby do 31. května 2019 předložila Poslanecké sněmovně konkrétní plán termínovaných urgentních kroků vedoucích k zamezení nadměrné vodní i větrné eroze půdy a snižování její kvality a k zamezení zhoršování kvality podzemní i povrchové vody.

Koalice ale náš návrh zablokovala.

Z toho důvodu jsme se rozhodli nezůstat u obecných tezí a přistoupili ke konkrétním krokům, které by měly jednoduše a poměrně rychle situaci zlepšit. A které jsou v naší starostovské moci.

Naše iniciativa bude mít tři části. 18. června představíme balíček legislativních opatření přímo ve Sněmovně. 20. června náš nově vzniklý Institut moderní politiky iSTAR organizuje v pražské Invalidovně konferenci právě na toto téma s názvem Po nás sucho. A do třetice v červenci zveřejníme manuál pro vás, starosty a starostky, s konkrétními opatřeními, které lze realizovat na komunální úrovni. Na několika příkladech dobré praxe ukážeme, jak lze přispět k zadržení vody v krajině a jejímu oživení a zlepšit klima ve městech a obcích.

Ačkoliv byl měsíc květen deštivý, nemá tento dočasný trend vliv na hladinu spodní vody.

Musíme začít každý u sebe a já věřím, že naše starostovská síť bude příkladem dobré praxe.

VÝZVA PAVLA ČÍŽKA K OBNOVĚ A ZATRAVNĚNÍ HISTORICKÝCH POLNÍCH CEST V MAJETKU OBCÍ

Vážené kolegyně a vážení kolegové, naše města a obce se skládají nejen ze zastavěných území, ale i z kulturní krajiny. Také na nás záleží, jak tato krajina vypadá. Mnoho se mluví o tom, že by se krajina měla obnovovat, že by měla umět zadržet více vody, že by drahocenná půda, vytvářená stovky let, neměla být odplavována a odnášena větrem. Mnoho se mluví, málo tvoří. Pojďme udělat společně pro naši krajinu jednu nenáročnou věc: Zatravníme v každé obci jednu historickou cestu, která byla v minulosti zorána a zůstala ve vlastnictví obce. Pokud by to udělalo více než šest tisíc obcí, došlo by k zásadní pozitivní změně naší krajiny. Na začátku věřím, že se může najít 50, 100 nebo i více obcí, kde ukážeme, že o obnově kulturní krajiny jen nemluvíme, ale děláme konkrétní kroky. Rozlehlé polní lány, navíc často svažitě, způsobují jak povodně, tak erozi půdy a toto je nejsnazší začátek, co město či obec mohou udělat pro krajinu ve svém okolí. V celé České republice v minulých desetiletích zaniklo 120 tisíc kilometrů cest, takže potenciál k jejich obnově a novému využití je skutečně obrovský.

Kladně pak tento projekt hodnotí i veřejnost. Jednak jsou to starší lidé, kteří si pamatují ještě mnohé z těch cest, po nichž už tehdy bylo snazší chodit z jedné vesnice do druhé. Lepší než po frekventované a zpravidla delší silnici. Ale je i hodně nadšených mladých lidí a rodin s malými dětmi. Dnes všichni přece rádi vyrážejí do krajiny, ať už jen tak na procházku, nebo běhat, jezdit na kole... Krajina pro tyto účely není dostupná. Proto je obnova cest pro mladé lidi tak zajímavá a populární.

Proč?

Cesty vedly většinou po vrstevnicích, zatravnění, byť úzké cesty, přímo sníží vodní erozi a v mnoha případech přiměje zemědělce k orbě po vrstevnici, čímž se protierozní efekt zvýší. Cesta vede vždy odněkud někam, místní lidé se budou moci po zatravnění a sečené cestě projít mimo silniční provoz, poznají lépe krajinu, najdou nové zajímavé výhledy. Na zatravnění mohou podle místních podmínek navázat další opatření. Například jednostranná výsadba stromů a keřů.

Pavel Čížek,
náměstek hejtmana Plzeňského kraje

Zatravněná cesta se může stát základem pro vznik biokoridoru, pěšiny, polní cesty či cyklostezky.

Jak to zařídit?

Poměrně jednoduše:

- Najít v katastru nemovitostí obecní či státní cestu, spojující například dvě obce.
- Dohodnout s nájemcem půdy její zatravnění – není na to potřeba vynětí ze zemědělského půdního fondu, jde jen o změnu kultury z orné půdy na trvalý travní porost.
- Není-li cesta součástí zemědělského půdního fondu, je zatravnění také možné.

Kolik to bude stát?

Nejprve je nutné vytyčit cestu v poli geodetem. Náklad – podle délky cesty – činí jednotky tisíc, nejvýše do 20 tisíc korun u dlouhých cest.

Trávu je možné zasít na jaře jako podsev při jarním setí či do ozimé plodiny na povrch s lehkým zapravením hráběmi např. dobrovolníky. Výsev – například 30 kilogramů travní směsi na hektar plochy.

Dejme jasný signál našim občanům i zemědělcům, že obcím jde o naši zdravou krajinu, že chceme krajině konkrétně pomoci v tom, aby byla schopná lépe odolávat suchu i dalším mimořádným přírodním jevům. Prostě v konkrétní péči o krajinu musíte někde začít, ať už je to obnova cesty nebo třeba obnova mokřadů či oblastí okolo potoka. To jsou nejjednodušší opatření, která může udělat každá obec za pár korun.

Půjďte do toho s námi?

Pokud se budete chtít do toho to projektu zapojit spolu s námi, obraťte se prosím na svého krajského tajemníka hnutí STAN, budeme pořádat setkání v kraji nad touto problematikou i podrobný návod pro starosty, jak účelně bojovat proti suchu na úrovni obcí.

STAN v Senátu

MEZI VALDŠTEJNSKÝM PALÁCEM A STÁLE PLNĚJŠÍMI NÁMĚSTÍMI

Senátoři Petr Holeček, Hana Žáková,
Miroslav Balatka a David Smoljak

Jednání senátorského klubu Starostů a nezávislých navštívil v první květnový den i nově zvolený předseda STANu Vít Rakušan. Sliby i pozitivní energie, které přinesl dubnový republikový sněm STAN, se mění v první konkrétní činy. Opřít se o sílu i potenciál nejsilnějšího senátorského klubu a pracovat na prohlubování spolupráce i součinnosti na cestě k významnější roli na politické mapě naší země, je přesně to, co si nově zvolené vedení Starostů určilo jako jednu z priorit.

Agenda starostenských senátorů byla v posledním měsíci velmi pestrá. Členové horní komory Parlamentu České republiky byli aktivní v regionech, na zahraničních cestách, při pietních akcích i při hledání stanovisek k jednotlivým bodům programu pléna – v květnu to bylo například odmítnutí návrhu ke zřízení Národní sportovní agentury či zvažování postoje k aktivitě senátora Václava Lásky, který připravuje ústavní žalobu na prezidenta republiky. „Senát má dlouhodobě připomínky ke krokům a vyjádřením prezidenta republiky, z toho důvodu náš klub celé znění žaloby probírá s ústavními právníky, protože takto zásadní záležitost nelze uspěchat,“ komentoval přístup klubu Starostů a nezávislých jeho předseda Petr Holeček. A právě aktivní vymezování se proti „hradní i premiérské“ politice, která ve svých důsledcích ohrožuje demokracii země, vyburcovala většinu členů senátorského klubu k osobní podpoře akcí hnutí Million chviliek pro demokracii.

„Prezident této země o nás říká, že jsme podivné zjevy. Další tvrdí, že jsme zmanipulovaní, že ničemu nerozumíme a že bychom

měli být zticha. Těmito urážkami se ale nesmíme nechat odradit! Mám velkou radost z toho, kolik se nás opět sešlo na Václavském náměstí, abychom ukázali, že nám vadí stav současné politiky. Tyto protesty vnímám jako důkaz, že naše demokracie stále stojí na zdravých základech,“ uvedl přímý účastník jedné z demonstrací senátor Jiří Drahoš. A proč je tato aktivita pro demokracii tak důležitá, velmi jasně zformoval senátor Mikuláš Bek, bývalý rektor Masarykovy university: „Já jsem přesvědčený o tom, že měnit ministra spravedlnosti den poté, co byl obviněn premiér, je tak nestandardní krok, že považuji za nezbytné jít to alespoň takto dát najevo.“ Od senátorů se čeká, že půjdou příkladem, neboť jejich role strážců Ústavy a tím i demokracie je nezastupitelná.

Mám velkou radost z toho, kolik se nás opět sešlo na Václavském náměstí, abychom ukázali, že nám vadí stav současné politiky. Tyto protesty vnímám jako důkaz, že naše demokracie stále stojí na zdravých základech.

– Jiří Drahoš –

JAK ZLEPŠIT SITUACI VYHOŘELÝCH UČITELŮ? STAROSTOVÉ MAJÍ RECEPT

Chceme kvalitní školství? Hloupá otázka, že? Asi nikdo soudný neřekne, že nestojí o zajištění kvalitního školství. Je to přece právě školství, které rozhodne o naší budoucnosti, o tom, zda se bude České republice dařit, nebo zda bude naopak stagnovat. A neplatí to rozhodně jen o ekonomice... Co ale můžeme udělat pro kvalitní školství? Určitě získat kvalitní učitele. A dobré učitele je potřeba zaplatit. Proto Starostové v posledních letech prosazují navýšení učitelových platů, a zdá se, že se v tomhle směru vývoj skutečně ubírá žádoucím směrem. Ale co dál? Peníze jsou důležité, ale jenom u nich zůstat nemůžeme. S kolegy z poslaneckého klubu STAN jsme se porozhlédli po světě – a našli jsme další způsob, který podle našeho přesvědčení může české školství posunout dál. Krycí jméno zní: sabatikl. Ještě než vám vysvětlím, o co v případě exoticky znějícího názvu přesně jde, chtěla bych věnovat několik slov našim východiskům. Odrazili jsme se od toho, že profese učitele je nesmírně náročná. Vypovídají o tom mnohé průzkumy, které velmi často upozorňují na vysoké riziko syndromu vyhoření. Na ohrožení pedagogů upozorňuje například studie odborníků z Psychiatrické kliniky 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze nebo Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy. V rámci těchto výzkumů bylo zjištěno, že jedna pětina učitelů vykazuje akutní příznaky syndromu vyhoření a aspoň některý z příznaků mají více než dvě třetiny učitelů (!). Pouze necelá šestina pedagogů žádné projevy vyhoření nemá. To je alarmující, nemyslíte? Vyhořelé učitele totiž pro naše děti určitě nechceme.

Jak ale vyhoření efektivně zabránit? Co třeba prostřednictvím volna pro vlastní vzdělávání? Ano! A právě v tom spočívá ten výše zmíněný sabatikl. Pozor, není to volno! Je to volno pro vlastní vzdělávání, díky kterému učitelé mohou načerpat nové znalosti, zkušenosti a dovednosti, zkrátka rozvíjet se.

To prapodivné slovo sabatikl pochází z latinského sabbaticus a překládá se jako tvůrčí volno. Jeho cílem je tedy profesní rozvoj pedagogů (ten je žádoucí bez dalšího vysvětlování) a zároveň částečná změna prostředí, která může pomoci snížit riziko syndromu vyhoření. A teď už víte to podstatné, proč jsme se rozhodli předložit návrh zákona, který by sabatikl zavedl do českého práva.

Předloha, o které s vámi chceme podrobněji hovořit v rámci připravovaných seminářů, zavádí institut volna pro vlastní vzdělávání, které mohou již nyní čerpat vysokoškolští akademici, i pro učitele na mateřských, základních a středních školách. Ti by měli mít nárok na tvůrčí volno v délce až 12 měsíců, během kterých jim náleží náhrada tarifní výše mzdy, a to za splnění podmínky, že minimálně 10 let působí jako učitelé a tohoto nároku nevyužili v posledních 10 letech. Zároveň musejí řediteli, jehož schválení žádost o volno podléhá, předložit plán aktivit, který bude směřovat k vlastnímu vzdělávání nebo tvůrčí činnosti. Myslíme i na zachování hladkého chodu školy: ředitel může počátek čerpání volna odložit až o 12 měsíců tak, aby nebyla ohrožena výuka. Že ten sabatikl není ani v České republice ničím novým? Máte pravdu. V soukromé sféře se tvůrčí volno začíná po vzoru některých evropských zemí rozšiřovat i u nás. A podle našeho přesvědčení by tenhle institut měl proniknout i do oblasti školství, třeba i z toho důvodu, aby absolventi pedagogických fakult a ani zkušení učitelé neměli důvod školství opouštět. A aby naše děti měly učitele, které jejich práce baví a naplňuje - a kterým pro ni stát vytváří potřebné podmínky.

Věra Kovářová,
poslankyně STAN

Nejvíce alarmujícím rizikem českého školství je stárnoucí, vyhořením ohrožená, od dalšího vzdělávání demotivovaná učitelská populace a reálný nezájem potentních mladých lidí o pedagogické studium a učitelské povolání. Možnost tvůrčího volna může významně přispět k tomu, aby učitelé lépe hledali cestu, jak přizpůsobit vzdělávání současným potřebám.

– Bob Kartous z EDUin –

PRÁVNÍ STÁT PRO VŠECHNY. ZA TO MY, SENÁTOŘI, BOJUJEME U ÚSTAVNÍHO SOUDU.

Jako senátoři z klubu Starostů a nezávislých podáváme vlastní samostatný návrh na zrušení zákona zavádějícího dodatečné zdanění finančních náhrad církvím a náboženským společnostem v rámci církevních restitucí. Oznámili jsme tento záměr už po prvním schválení zákona o „zdanění církevních náhrad“ Poslaneckou sněmovnou v lednu tohoto roku. Dlouhé týdny po nás oznámili obdobný záměr také senátoři z jiných klubů. Předpokládali jsme, že postup při přípravě a obsah takového společného návrhu senátorů z různých klubů bude průběžně koordinován. Naopak jsme nepředpokládali, že někde bude již ve značném předstihu před vyhlášením zákona ve Sbírce zákonů vypracován návrh na jeho zrušení bez jakékoli konzultace s námi a že nám bude předloženo až dokončené znění už jen k podpisu. Takto si rovné a férové jednání s politickými partnery nepředstavuji. Důvodů, proč takto vzniklý paralelní návrh z dílny KDU-ČSL nepodpoříme a podáváme samostatný návrh na zrušení zákona, je několik a považujeme je za dosti významné:

1. Především si stojíme za tím, že návrh na zrušení zákona Ústavnímu soudu může a musí být odůvodněn pouze neústavností zákona, porušením Ústavy, Listiny základních práv a svobod či mezinárodních úmluv, a nikoli ideologickými důvody, kterými naopak „lidovecký“ návrh oplývá.
2. A dále - Ústavní soud nemůže nyní posuzovat, zda výše náhrad poskytnutých církvím a náboženským společnostem je či není přiměřená, protože tato výše náhrad již byla stanovena zákonem a navíc byla promítnuta do soukromoprávní podoby, do smluv uzavřených mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi.
3. Z hlediska ústavně-právních důvodů pro zrušení předmětného zákona totiž vůbec nejde o jakousi obranu církví a vůbec nejde o to, zda, kdy a kým byly církve pronásledovány a poškozeny a v jaké výši mají dostat náhrady. To řešily různé státy různě a u nás to definitivně vyřešil zákon o poskytnutí náhrad církvím a náboženským společnostem přijatý již v roce 2012 a v návaznosti na něj smlouvy uzavřené mezi státem a církvemi.
4. Proto nemá smysl se k tomu nyní znovu vracet v odůvodnění návrhu na zrušení zákona o dodatečném zdanění náhrad. To by totiž byla argumentace na stejné úrovni, jakou použili právě předkladatelé zákona o zdanění náhrad. A to je pro nás nepřijatelné. Podle mého názoru to ostatně není ani v zájmu samotných církví a náboženských společností, protože pro svůj společenský význam a respekt vůbec nepotřebují stále nějaké politické ochránce a obránce.

*Zdeněk Hraba,
senátor hnutí STAN za obvod Benešovsko*

5. Co ale potřebují zdaleka nejen církve a náboženské společnosti, ale celá společnost, je důvěra v právo, důvěra v právní stát, důvěra v legitimní očekávání, že všichni, včetně státu, budou dodržovat a respektovat přijaté zákony a smlouvy na základě zákona platně uzavřené. Pořád si kladu otázku: kdo bude další, kdo se státu znelíbí, a stát si na něj posvítí?

A právě proto, že zákon zavádějící zdanění církevních náhrad uvedená elementární očekávání zásadně porušuje, podáváme návrh na jeho zrušení. Na jeho přípravě jsme spolupracovali s Dr. Stanislavem Balíkem, který je jednou z největších kapacit v oblasti práva v naší zemi a také celých 10 let byl sám soudcem Ústavního soudu, takže ví, jaký postup zvolit, aby byl náš návrh pro soud přijatelný.

Jsem si jistý, že náš návrh je odůvodněný přesvědčivou právní a ústavněprávní argumentací a nikoli exkurzemi do vzdálené historie či argumenty více či méně ideologické povahy. Chceme totiž, aby očekávané rozhodnutí Ústavního soudu mělo zásadní obecný význam ochrany všech občanů a organizací před svévolí státu, a nikoli jen význam finanční pro náboženské právnické osoby.

DEFINICE AUTOVRAKU

1. chybí alespoň jedno kolo nebo má trvale vypuštěnou alespoň jednu pneumatiku
2. chybí motor nebo převodovka
3. zcela rozbité alespoň jedno okno, čelní nebo zadní sklo
4. je pro závady v technickém stavu zjevně technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích
5. zjevně přibližná tržní hodnota rovna nebo nižší, než je cena dílů ve vozidle
6. před více než šesti měsíci mu marně uplynula lhůta pro provedení STK
7. není možné identifikovat prostřednictvím registrační značky nebo identifikačního čísla vozidla

JAK NALOŽIT S AUTOVRAKY V ULICÍCH I ZÁKONĚ

Co řešíme ve sněmovně? Mimo jiné malé téma, o to ale důležitější pro nás, pro starosty. Autovraky. V projektu Absurdity to byla jedna z prvních věcí, kterou jste nám poslali a na kterou jsme se zaměřili. Současný stav byl problematický hlavně ve velkých městech, sám to znám z Kolína, vy možná také. Mnoho vozidel odstavených na celé měsíce, evidentně nepojízdných, zabírajících volná parkovací místa, stejně jako nevhodně odstavená na ulici. Naši odborníci zjistili, že účinné bude změnit, resp. sjednotit definici v zákoně. Jenže mezitím přišla s vlastním návrhem TOP09, později dokonce i hnutí ANO (a nutno říci, že se nejedná o návrh Ministerstva dopravy, na kterém hnutí ANO již 5 let vládne). Vyčkávali jsme. A minulý týden jsme k návrhu hnutí ANO, který již prošel do 2. čtení, podali vlastní pozměňovací návrh. Snažíme se v zákonech dělat pořádek, dělat je přehledně, naslouchat odborníkům. Je to práce mravenčí, ale i ta má smysl. Proto se snažíme naším pozměňovacím návrhem do zákona vložit následující definici.

Vít Rakušan,
předseda hnutí STAN a poslanec Parlamentu ČR

Možností, jak zadržet vodu v krajině, je mnoho

V měsíci květnu jsem vrámci cesty po regionu navštívila mimo jiné velice zajímavou a přínosnou debatu ve Zbýšově, která se týkala zadržování vody v krajině. Spolu se mnou se debaty zúčastnila autorizovaná krajinářská architektka, vedoucí Odboru životního prostředí MěÚ Rosice a ředitel regionálního pracoviště JMK Agentury ochrany krajiny a přírody ČR. Existuje spousta poměrně jednoduchých opatření, která nám napomohou zadržet vodu v krajině a zároveň snížit teplotu ve městech. Mezi tato opatření patří například ozelenění betonových stěn a střeš, propustné povrchy na parkovištích a tramvajových pásech či zastínění zastávek a dětských hřišť. Důležitě jsou pro městské mikroklima také stromy, které mimo jiné poskytují stín, ochlazují vzduch a zadržují vodu.

Jana Krutáková, poslankyně hnutí STAN

Vláda musí poskytnout finance na sociální služby

Na konci května jsme spolu s dalšími poslaneckými kluby - lidovci, TOP 09, ODS a Piráty - svolali mimořádnou schůzi Sněmovny k mimořádné události: pro sociální služby chybí pro letošek zhruba 2 miliardy korun a vláda si představovala, že je tak nějak doplní obce ze svých rozpočtů. Pomínu dohadování mezi dámami z vlády - ministryněmi financí za ANO a sociálních věcí za ČSSD -, která z nich za to může víc. To ať si vyjasní ve vládě a netahají do toho obce a města.

Jako opozice jsme tentokrát uspěli: Sněmovna uložila vládě, aby ony 2 miliardy korun našla a předložila poslancům řešení. Máme za to, že stát by měl podat pomocnou ruku těm, kteří ji opravdu potřebují. Ne slovy „zlepšujeme to“, ale činy.

Petr Gazdík, poslanec STAN

PRAHA V ČERVNU 2019 FYZICKY ZAHÁJÍ STAVBU METRA D!

Metro D je snad nejočekávanější stavba v Praze. Pro obyvatele hlavního města máme dobrou zprávu. Rada hlavního města Prahy schválila, že se 20. června 2019 konečně kopne do země a začne nultá etapa výstavby nové linky metra – tzv. geologický průzkum. Štoly a vrty, které takto vzniknou, budou později využity pro samotnou výstavbu trasy a stanic linky D. Toto metro bude zcela automatizované. Jeho jízdní řád se tak bude moci upravit aktuální situaci a počtu cestujících a nebude nijak závislý na počtu řidičů na směně.

Trasa D povede z Náměstí Míru do Písnice. Bude mít celkem 10 stanic, z toho budou 4 ražené, 5 hloubených a jedna povrchová. „Děčko“ pomůže vyřešit problém přeplněných autobusů na Jižním městě. Na konečné stanici Depo Písnice vznikne obrovské záchytné parkoviště P+R, které bude lákat Středočechy, aby tu při cestě do Prahy zaparkovali své auto a do centra města pokračovali dále metrem.

V současné době se stále jedná s některými vlastníky pozemků na plánované trase metra D o jejich výkupu. S mnoha z nich se již podařilo dosáhnout společné dohody, některá jednání však Prahu stále ještě čekají. Nultá etapa výstavby – tedy geologický průzkum – by měla skončit za rok od jejího započetí. Nejkritičtější úsek celé výstavby je oblast křížení s trasou C. V průzkumných štolách a šachtách budou provedeny pokusné injektáže, které pomohou optimalizovat návrh zpevnění zemin a hornin pro ražbu pod trasou C. V některých úsecích totiž nosnou konstrukci metra C od konstrukce metra D budou dělit jen 4 metry horniny. Na

*Petr Hlubuček,
náměstek pražského primátora
a starosta MČ Lysolaje*

geologický průzkum by měla plynule navázat 1. etapa výstavby v úseku Pankrác – Olbrachtova. V červenci 2022 by se měla stavba rozšířit do další etapy v úseku Olbrachtova – Nové Dvory. První úsek nového metra D mezi stanicemi Pankrác – Nové Dvory bude uveden do provozu na konci roku 2027. Celá trasa D z Náměstí míru až do Depa Písnice pak bude dokončena na konci roku 2029. Držme si všichni palce, jedná se bezesporu o jednu z nejnáročnějších staveb v celé republice. Věřím však, že se s ní Praha zvládne vypořádat.

Úspěšné Česko?

Potřeba je vzdělaná společnost!

Velmi si vážíme toho, že na naší první akci, konferenci „Vzdělaná společnost“, jsme mohli přivítat mnoho osobností, které měly zájem o tématu skutečně odborně diskutovat. Vystoupil Radek Špicar ze Svazu průmyslu a dopravy, který mluvil o potřebě vzdělané pracovní síly. Ve stejném panelu vystoupil popularizátor vědy Jan Lukačevič, který mimo jiné řekl: „Věda jako taková má nelehkou pozici. Obor je velmi konzervativní, měl by být více průkopnický. Musí se změnit mind-set lidí, kteří do ní přicházejí.“

V panelu následujícím vystoupil Jiří Drahoš, předseda školského výboru v Senátu PČR. Pokračovala Lenka Štěpánová, dnes angažovaná v projektu Učitel naživo. „Česká republika je skvělá ve vymýšlení strategií, horší je to s jejich implementací. A tak je tomu i ve školství.“ Navázal Petr Gazdík, dlouholetý kantor a radní pro školství ve Zlínském kraji. „Maturita z matematiky bohužel nezkouší logické myšlení a dávání věci do souvislosti,“ komentoval současnou podobu testování znalostí žáků v České republice.

Poslední panel před obědem patřil Mikuláši Bekovi, rektorovi Masarykovy univerzity v Brně. Ten představil svou podrobnou a konkrétní vizi o optimální podobě českého vzdělávacího systému. Bob Kartous z EDUinu navázal apelem, podle něj je totiž křešení situace v českém školství potřeba hlavně politická odvaha.

V třetí části naší konference vystoupili velvyslanci Norska a Finska. V Norsku mají rozsáhlé zkušenosti s inkluzí – a proč je potřeba o inkluzi mluvit, se můžete dočíst i v našem policy paperu od studentů Pedagogické fakulty. Reforma finského vzdělávacího systému a její skvělé výsledky byla představena hned vzápětí.

Ještě jednou děkujeme! Konferenci to pro nás nekončí. Chceme vše řečené vzít a aktivně s tím pracovat a vytvořit skutečně odvážnou vizi české vzdělané společnosti. **Ta bude představena na naší další akci, konferenci na téma „Klima se mění: Po nás sucho“ v Invalidovně v Praze, dne 20. června 2019.**

i S T A R

PRAHA

ČAKOVICE SE POTÝKAJÍ S PROBLÉMY VĚTŠINY OKRAJOVÝCH ČÁSTÍ PRAHY

Jsem z Čakovic „Malé“ (11 tisíc obyvatel) městské části na severovýchodním kraji Prahy. Do komunální politiky jsem vstoupila v roce 2010, kdy jsem se zapojila do vznikajícího sdružení nezávislých kandidátů ČMT (Čakovice, Miškovice a Třeboradice). Po volbách, ve kterých jsme získali 30,76 % hlasů, jsme skončili v opozičních řadách. O čtyři roky později jsme se spojili na doporučení starosty sousedních Ďáblic Miloše Růžičky s hnutím Starostové a nezávislí a kandidovali s jeho podporou. Ani tentokrát jsme ale neproměnili volební vítězství v účast na vedení radnice. Až napotřetí, v loňských volbách, jsem se po uzavření koaliční dohody stala místostarostkou, máme šest zastupitelů z jednadvaceti, dvě místa v sedmičlenné radě a možnost zasahovat do správy obce mnohem aktivněji než z opozičních řad.

S hnutím Starostové a nezávislí nadále spolupracujeme, protože nám je programově a hodnotově blízké a protože s ním sdílíme celopražská i celostátní témata. Sama jsem se stala registrovanou příznivkyní STANu a podílím se na jeho aktivitách.

Do naší gesce na radnici spadá transparentnost radnice včetně proměny místního zpravodaje a webových stránek, bytová a sociální politika a úprava dotační politiky. V těchto oblastech se snažíme nastavit pravidla, která dosud neexistovala, a zabránit tak vzniku prostoru pro nahodilá a účelové rozhodování.

V Čakovicích se potýkáme s problémy většiny okrajových částí Prahy. Za posledních deset let se tu postavilo mnoho bytových domů, počet obyvatel se zdvojnásobil a radnice se musela zaměřit hlavně na budování související infrastruktury. Řešily se akutní potřeby - výstavba školek a škol - ale zapomínalo se na koncepční promyšlení funkcí městské části. Čakovice jsou obyčejná městská část, která má nevyužitý potenciál pro to, aby se změnila v zajímavé místo k životu. Čakovicím chybí výhled do budoucna - vize, promyšlené plánování (nejen) veřejné výstavby, zapojení odborníků, architektů a urbanistů. Chybí jim důraz na kvalitní veřejný prostor. Proto jsem na radnici. Abych svým působením k této proměně přispěla a podílela se na vzniku moderní čtvrti, kde se dobře bydlí a žije.

*Kateřina Arnotová,
místostarostka MČ Praha-Čakovice*

V Čakovicích se potýkáme s problémy většiny okrajových částí Prahy. Za posledních deset let se tu postavilo mnoho bytových domů, počet obyvatel se zdvojnásobil a radnice se musela zaměřit hlavně na budování související infrastruktury. Řešily se akutní potřeby - výstavba školek a škol - ale zapomínalo se na koncepční promyšlení funkcí městské části.

PRAHA

NA ŽIŽKOVĚ BUDE POSTAVENO 10 000 BYTŮ, KDO BUDE FINANCOVAT VEŘEJNOU VYBAVENOST A DOPRAVNÍ

Podle britského architekta Iana Ritchieho, který se zúčastnil soutěže na zastavění části Prahy 3, je Žižkov zajímavé místo. Je tam bývalé nádraží, které skýtá ohromný potenciál, je to fundament, na jehož základě se bude tvořit nový Žižkov (Lidové noviny 3. 5. 2019).

Na radnici několikrát za týden klepou zástupci developerských firem, které chtějí na Žižkově, na brownfieldu, na nákladovém nádraží a v blízkém okolí stavět byty, vlastní pozemky určené pro výstavbu a chtějí co nejdříve začít. Přímo na nákladovém nádraží se má postavit více než 6000 bytů, na bývalém ČSAD a Třebešíně bylo postaveno 1078 bytů a plán je na dalších 350 bytů, na pozemku bývalého Inclema 400 bytů, na Ohradě 150 bytů, na území, kde stojí věž Telecomu, 1 200 bytů. V ulici U Nákladového nádraží 500 bytů a další 480 bytů v širším okolí nádraží. Spíše pesimistický odhad je na 10 000 bytů.

V Praze 3 v nejbližších 10 až 15 letech na Žižkově vyrostě nově město s cca 20 až 25 tisíci obyvatel. Kam budou chodit děti do školy, kam lidé k lékaři? V žádném developerském projektu není vyhrazen pozemek pro základní školu nebo pro polikliniku. Když je dobře, stavebník je ochoten postavit mateřskou školu a převést ji na město. Smůla je, že ani metr čtvereční pozemků pro výstavbu bytů nevlastní Městská část Praha 3 nebo hl. město Praha.

Otázkou tedy je, kde sehnat cca 2 x 250 miliónů korun pro výstavbu dvou základních škol. V možnostech Prahy 3 to není a ani představitelé hl. města nechtějí suplovat povinnosti stavebních firem, musí zajistit především veřejnou dopravu.

Před 6 lety jsme s partou nadšenců zachránili budovu Nákladového nádraží Žižkov, kde by podle následného usnesení vlády mělo vzniknout kulturní a společenské centrum. V těchto dnech probíhají intenzivní jednání mezi Českými drahami, majiteli budovy, a ministerstvy kultury a školství a hlavním městem Prahou, kdo koupí historickou budovu a stane se koordinátorem změny památkově chráněné budovy na centrum nového sídelního centra na Žižkově. V čelní budově by mělo vzniknout centrum Národního filmového archivu a 2 kinosály, v levé příčné budově, která se skládá ze 6 modulů, by mělo mít sídlo Muzeum moderní architektury, v dalším filmová fakulta a podle studie do 4 modulů by mohla být umístěna 27 třídní základní škola. V 8 modulech situovaných směrem k Olšanským hřbitovům by měly být umístěny restaurace a zábava.

*Tomáš Mikeska,
místostarosta MČ Praha 3*

Dalším palčivým a dosud neřešeným úkolem je doprava. Bez výstavby východní části městského okruhu a jeho propojení tzv. Jarovskou spojkou s nákladovým nádražím nelze postavit všech 10 tisíc bytů. V připravovaném územním plánu je na Žižkově zakresleno metro D, ale jeho přivedení na Prahu 3 je v nedohlednu. Již dnes jsou tramvajové linky z oblasti Jarova, Ohrady a Žižkova přetížené a co se stane, když nás na Žižkově bude o 25 tisíc více? Celá tato koncepce výstavby se ovšem neobejde bez projekční a také finanční spolupráce všech developerů, kteří chtějí stavět byty na nákladovém nádraží a okolí. Městské části a představitelé hlavního města nyní řeší, kolik a jakým způsobem musí developeri přispět na veřejnou vybavenost, na školy, polikliniky.

V České republice má z nově postavených bytů na daních výhradní příjem stát. Je nepřijatelné, že veřejná vybavenost včetně dopravy padá na města a městské části. Nelze např. přesměrovat daň z nabytí nově postavených nemovitostí do obcí, právě na veřejnou vybavenost a dopravu?

Když je dobře, stavebník je ochoten postavit mateřskou školu a převést ji na město. Smůla je, že ani metr čtvereční pozemků pro výstavbu bytů nevlastní Městská část Praha 3 nebo hl. město Praha.